

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: A.A., narozen dne ... , bytem ...

zastoupeného: Mgr. Pavel Grüner, advokát, sídlem
Bělehradská 1094/4, 360 01 Karlovy Vary,

proti

žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 70891168, sídlem Závodní
353/88, 360 21 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2018 č.j. 649/DS/18-5,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Magistrátu města Karlov Vary ze dne 16. 1. 2018 čj. 917/OD-P/18.kterým podle § 41 odst. 4 s odkazem na § 24 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu nebylo žalobco prominuto zmeškání úkonu doručení příkazu a navrácení v předešlý stav s vrácení mlhůty k podání odporu, neboť neprokázal, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.

2. Žalobce v žalobě namítal, že byly splněny podmínky ust. § 24 odst. 2 ve spojení s § 41 odst. 4 s.ř., neboť požádal o prominutí zmeškání úkonu a zdůvodnil, že dne 11. 12. 2017 odcestoval z ČR a do ČR se vrátil až dne 10. 1. 2018. Žalovaný však uvedl, že zahraniční pobyt žalobce nemůže být vyhodnocen jako důvod, který by nastal bez jeho zavinění, tudíž vycestování do zahraničí není dostatečně závažným důvodem. Žalobce k tomu uvedl, že ve smyslu § 41 s.ř. musí být překážka, která brání účastníkovi činit zmeškáný úkon, objektivní povahy a závažnost důvodů se posuzuje vždy podle okolností případu. Žalobce připomněl, že ještě před podáním odporu proti příkazu Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 12. 12. 2017 podal odpor proti příkazu téhož správního orgánu ze dne 11. 9. 2017 ve věci přestupku ze dne 6. 8. 2017. V tomto příkazu byla žalobci uložena pokuta a zákaz činnosti na šest měsíců od právní moci příkazu. Žalobce se dostavil podle svého vyjádření do sídla magistrátu a požádal o kopii spisu, přestože mu z neznámého důvodu vydána nebyla a potřeboval ji jako laik pro zorientování v případě. V rozhovoru se zaměstnancem magistrátu nerozuměl, neboť je cizinec. Odnesl si pouze informaci, že posledním dnem lhůty pro podání odporu proti příkazu ze dne 11. 9. 2017 je den 4. 10. 2017. K tomu žalobce navrhl vlastní výslech a výslech F.H., úředníka Magistrátu města Karlovy Vary. Dále byl žalobce dne 23. 10. 2017 v 15 hod při řízení motorového vozidla zastaven hlídkou policie, která mu sdělila, že již není držitelem řidičského oprávnění. Žalobce se vyjádřil tak, že o tom, že nemá platné řidičské oprávnění, nebyl vyrozuměn, a že proti příkazu podal opravný prostředek. Jeho zmocněncem mu nemohlo být v době zastavení hlídkou PČR sděleno, že spis napadený odporem byl dne 10. 10. 2017 postoupen odvolacímu orgánu, neboť písemnost si zmocněnec žalobce převzal dne 23. 10. 2017, avšak až po odchodu ze zaměstnání, které opustil v čase 16:44 hod. Žalobce byl tedy v době zastavení hlídkou v dobré víře, že jím podaný odpor ze dne 11. 9. 2017 nenabyl právní moci. O tom, že se jednalo o opožděný odpor, byl žalobce vyrozuměn po zastavení hlídkou policie. Následně i dozorcím státním zástupcem bylo rozhodnuto, že se nemůže jednat o trestný čin, a že ze strany magistrátu došlo k pochybení. Po této situaci žalobce oprávněně neočekával, že bude nějakým správním orgánem obeslán. Za těchto okolností dne 11. 12. 2017 odcestoval z ČR s tím, že své záležitosti má zabezpečeny pomocí ustanovených zástupců. Do ČR se opět vrátil až 10. 1. 2018. Po dobu nepřítomnosti měl zajištěnou péči o dům, včetně vybírání pošty z poštovní schránky prostřednictvím pobočníka. Žalobce po návratu ze zahraničí nenalezl v poštovní schránce jinou písemnost, než příkaz ze dne 12. 12. 2017. Žalobce, resp. jeho pobočník, který poštovní schránku kontroloval, nebyl vyrozuměn písemně o uložení zásilky a nebylo mu zanecháno písemné poučení o následcích nepřevzetí. Žalobce připomněl, že v jiných záležitostech a správních řízeních si vždy zajistil zmocněnce, aby mohl institucím poskytnout maximální součinnost. Žalobce rovněž namítal, že správní trest ve výši pokuty 25.200,-Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel po dobu 12 měsíců považuje za nepřiměřeně přísný. Žalobce tvrdil, že vzhledem k tomu, že dal na chybnou informaci úředníka magistrátu ohledně posledního dne lhůty k podání odporu proti příkazu ze dne 11. 9. 2017, byl při zastavení hlídkou dne 23. 10. 2017 v dobré víře a vzhledem i k nedoručení písemného vyrozumění o uložení zásilky, mělo být žádosti žalobce o určení neplatnosti doručení odporu proti příkazu ze dne 12. 12. 2017 vyhověno. Tyto důvody podle žalobce mu bránily učinit zmeškáný úkon a jsou objektivní povahy. Je možné brát je za závažné a nastaly bez jeho zavinění ve smyslu § 24 odst. 2 a § 41 odst. 4 s.ř.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a odkázal na odůvodnění správních rozhodnutí.

4. Součástí správního spisu je příkaz Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 11. 9. 2017 č.j. 13967/OD-P/17, podle kterého žalobce se dopustil přestupku podle § 125c bod druhý zákona č. 361/2000 Sb., tím, že dne 8. 6. 2017 řídil osobní motorové vozidlo v úseku, kde je maximální dovolená rychlost 90 km/h, rychlostí (po odečtení odchylky měřícího zařízení) 140 km/h. Tedy překročil dovolenou rychlost mimo obec o 50 km/h, za což mu byla uložena pokuta 5.500,-Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 6 měsíců. Tento příkaz nabyl právní moci 4. 10. 2017 a z kopie doručanky je zřejmé, že k tomu došlo na základě uložení zásilky a její nevyzvednutí v zákonné lhůtě, přičemž fikce doručení je uvedena dnem 25. 9. 2017. Zásilka byla uložena 16. 9. 2017, byla vhozena do schránky 26. 9. 2017. Odpor byl podán následující den po skončení lhůty.
5. Z oznámení přestupku ze dne 23. 10. 2017 vyplývá, že žalobce řídil motorové vozidlo v tento den v 15 hod. v Karlových Varech na silnici I. třídy č. 6 na průtahu městem směrem na Sokolov, byl zastaven na čerpací stanici ÖMV v Dolní Kamenné, a bylo zjištěno, že má blokaci řidičských oprávnění, a že s touto skutečností není seznámen. Žalobce se do tohoto oznámení vyjádřil, že až při silniční kontrole mu bylo řečeno, že nemá platné řidičské oprávnění a o tomto nebyl vyrozuměn a podával proti tomu opravný prostředek, o kterém mu bylo řečeno, že má odklad. Pan H. mu řekl i termín pro jeho podání. Z úředního záznamu Policie České republiky z téhož dne vyplývá, že bylo lustrací zjištěno, že žalobce má blokaci všech řidičských oprávnění, a že o této skutečnosti není informován.
6. Příkazem Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 12. 12. 2017 byla žalobci uložena pokuta 25.200,-Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel. Rovněž tento příkaz byl doručován prostřednictvím fikce, kdy výzva byla připravena k vyzvednutí dne 15. 12. 2017. Podle sdělení pošty byl současně adresát vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení a do schránky byla zásilka vložena dne 28. 12. 2017.
7. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor se žádostí o určení neplatnosti doručení, který správnímu orgánu došel dne 15. 1. 2018 a který je datován 11. 1. 2018. Žalobce uváděl, že podával odpor proti předchozímu příkazu ohledně přestupku ze 6. 8. 2017 a že byl v dobré víře, že tento odpor má odkladný účinek a následně v jednom případě řídil osobní motorové vozidlo dne 23. 10. 2017. Správní orgán se podle žalobce měl zabývat konkrétním zjištěním, jestli bylo vůbec možné žalobce ze strany zmocněnce informovat o tom, že odpor byl podán opožděně, neboť k doručení vyrozumění o opožděném odporu došlo až následně. Tato písemnost byla doručena zmocněnci žalobce sice 23. 10. 2017, ale až v pozdních odpoledních hodinách. Žalobce tvrdil, že dne 23. 10. 2017 se před svědky na policii dotazoval, zda může řídit motorová vozidla a policisté ani po konzultaci s dozorujícím státním zástupcem nevěděli, tj. magistrát ve věci evidentně udělal chybu. Žádost o určení neplatnosti doručení příkazu byla žalobcem v dobré víře podána proto, že po rozhovoru s policisty dne 23. 10. 2017 neočekával žádnou písemnost v této věci a v rámci druhého správního řízení jsou veškeré písemnosti zasílány jeho zmocněnci, tudíž žalobce 12. 11. 2017 odcestoval z ČR a vrátil se až 10. 1. 2018. Jeho zahraniční pobyt je doložen kopií cestovního pasu se záznamem pobytu na jiném kontinentu. Dále žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 3. 6. 2010, č.j. 9 As 64/2009-44. Žalobce namítal, že vždy a aktivně spolupracoval s policejními a správními orgány, jako např. v případě správního řízení souvisejícího vedeného před Magistrátem města Karlovy Vary, kdy si žalobce zvolil zmocněnce, tudíž je jasně zajištěno řádné přebírání poštovních zásolek, aby nebylo pochyb o jejich doručení. Správní orgán dle názoru žalobce rozhodoval na základě domněnky, že zmocněnci žalobce byla informace o pozdě podaném odporu doručena dříve, než byl

žalobce zastaven příslušníky policie. Žalobce měl za to, že byla porušena zásada ochrany dobré víry § 2 odst. 3 s.ř. K tomu žalobce přiložil fotokopie z jeho cestovního pasu s razítky 21. 12. 2017 a 24. 12. 2017 z Argentiny, a dále z 2. 1. 2018 a 9. 1. 2018 z Chile

8. Správní orgán v usnesení ze dne 16. 1. 2018 neprominul zmeškání úkonu s tím, že z obsahu pasu vyplývá, že dne 21. 12. 2017 až 24. 12. 2017 byl žalobce jako turista v Argentině a dále od 2. 1. 2018 do 9. 1. 2018 v Chile. Správní orgán konstatoval, že je zřejmé, že žalobce byl zcela srozuměn s tím, že proti němu nebudou zahájeny úkony v trestním řízení po konzultaci se státním zástupcem, ale že bude vedeno řízení o přestupku, mohl tedy počítat s tím, že ve věci bude probíhat řízení, které může být i rozhodnuto ve zkráceném řízení vydáním příkazu, jenž bude odeslán do místa jeho trvalého pobytu. K časovému úseku od 15. 12. 2017 do 21. 12. 2017, kdy byla již písemnost uložena na České poště v Ostrově, žalobce neuvedl žádnou skutečnost, již by bylo možné vyhodnotit jako zákonný důvod, proč by nemohla být užita fikce doručení písemnosti. Žalobce měl možnost, pokud věděl, že se bude zdržovat v zahraničí, zařídit si jiný způsob převzetí písemnosti, které mu byly adresovány na adresu trvalého bydliště a toto lze zjistit na poště, nebo využít v daném případě služeb svého zmocněnce. Správní orgán měl za to, že žalobce o skutečnosti, že bude jako turista mimo území ČR, musel vědět v den odjezdu, zvláště když jde o cesty mimo Evropu. Stanovením určitých lhůt je dán veřejný zájem na tom, aby účastníci v řízení prováděli úkony ve stanoveném termínu tak, aby nedocházelo ke zbytečným průtahům ve věci. Správní orgán nemohl pominout, že jednáním ze strany žalobce nebyla splněna řádná podmínka, aby si o prominutí zmeškaného úkonu mohl požádat. Z ust. § 24 odst. 2 s.ř. je zřejmé, že žalobce sám prokazuje důvod, že si obsílku nemohl převzít a pokud to prokáže, může požádat o prominutí zmeškání úkonu. Není uvedeno, že by to měl prokazovat správní orgán a po podání žádosti případně žádat ještě o doplnění. Z odvolání je zřejmé, že v době doručování byl žalobce pouze částečně od 21.12. do 24.12.2017 jako turista v Argentině a dále od 2.1. do 9.1.2018 v Chile. Tudíž podle správního orgánu žalobce neprokázal, že bez závažného důvodu bez jeho zavinění nemohl uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, nebyla proto splněna podmínka pro vyhovění žádosti o prominutí zmeškání úkonu.
9. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, v němž argumentoval podobně, jako v žalobě, přičemž doložil potvrzení, že jeho zmocněnec P.V. byl dne 23.10.2017 v době od 6:30 do 16:44 hod. v zaměstnání Městského úřadu Nejdek.
10. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že zahraniční pobyt žalobce v žádném případě nemůže vyhodnocen jako závažný důvod, který nastal bez stěžovatelova zavinění, vycestování do zahraničí tudíž není dostatečně závažným důvodem, lze naopak akceptovat například upoutání na lůžko apod. Odvolací námitky shledal správní orgán neopodstatněné, a plně se ztotožnil s hodnocením případu správním orgánem I. stupně. Žalovaný rovněž uvedl, že další námitky žalobce nemají přímou souvislost s projednávanou věcí, tedy s neprominutím zmeškání úkonu a směřují do samého merita věci.
11. Žalobu soud neshledal důvodnou.
12. Soud pro nadbytečnost neprovedl navržené důkazy výsledkem žalobce ani výsledkem pracovníka magistrátu F.H., neboť se netýkají okolností rozhodných pro závěr o nezákonnosti napadeného rozhodnutí, tj. okolností pro prominutí zmeškání úkonu podání odporu na přelomu let 2017/2018, nýbrž meritorního posuzování, zda se žalobce řízením vozidla dne 23. 10. 2017 dopustil přestupku.

13. Ze stejného důvodu se soud nezabýval námitkou žalobce, že správní trest ve výši pokuty 25.200,-Kč a zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 12 měsíců je nepřiměřeně přísný, neboť v daném řízení je předmětem přezkumu pouze zákonnost rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu, nikoli rozhodnutí (příkaz) o sankci za přestupek.
14. Proto je v daném případě rovněž nerozhodné, že žalobce byl dne 23. 10. 2017 v dobré víře ohledně svého práv řídit motorové vozidlo. Předmětem soudního přezkumu v dané věci je pouze zákonnost rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu podání odporu, pročez je rozhodné, zda si žalobce mohl vyzvednout zásilku obsahující rozhodnutí o příkazu ze dne 12. 12. 2017 v době, kdy byla uložena na České poště, tedy v období od 15. 12. 2017 do 27. 12. 2017.
15. Ohledně tohoto časového úseku se soud ztotožňuje se závěry správních orgánů, že žalobce opisem pasu prokázal nepřítomnost v ČR teprve od 21. 12. 2017, avšak nijak neprokázal, že by nemohl zásilku vyzvednout již před odjezdem do zahraničí, když byla uložena od 15. 12. 2017. Rovněž se soud ztotožnil s argumentací správního orgánu prvního stupně ohledně toho, že žalobce si mohl po dobu své nepřítomnosti zajistit vyzvedávání zásilek např. prostřednictvím zmocněnce, tudíž skutečnost, že se žalobce část úložní doby zdržoval v zahraničí, není skutečností, která by způsobovala, že nemohl dodržet bez svého zavinění lhůtu k podání odporu.
16. Žalobce proto podle názoru soudu neprokázal, že by si nemohl vyzvednout bez svého zavinění po celou dobu, kdy byla uložena, zásilku obsahující příkaz ze dne 12. 12. 2017.
17. Pokud žalobce tvrdí, že následně po zastavení hlídkou dne 23. 10. 2017 nemohl očekávat žádné rozhodnutí o tom, že nemůže řídit, a že v důsledku toho neočekával nové řízení a žádné obesílání, s tímto se nelze totožnit, neboť je zřejmé z výše shrnutého obsahu správního spisu, že se žalobcem bylo dne 23. 10. 2017 sepsáno oznámení o přestupku, tudíž pokračování řízení mohl očekávat.
18. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 15. července 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

